

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven twee dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters, van dierenartsenpraktijk Visdonk uit Roosendaal, en Jef Laureyns, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke), wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Vocht en wrijving oorzaak van huidontsteking aan de uier

Uiereczeem

Tijdens een recent bedrijfsbezoek vroeg een veehouder me om even te kijken naar een wond aan de uier van een tweedekalfskoe. De veehouder had op eigen initiatief al diverse acties ondernomen. Omdat deze zonder resultaat bleven, vroeg hij mij om raad.

De wond situeerde zich ter hoogte van de ophangband, in de spleet tussen de beide uierhelften. De wond had de grootte van een vuist, zag er nat uit en had een indringende, slechte geur. Over de hele wond waren geelachtig tot zwartverkleurde delen te zien, wat wees op het afsterven van weefsel.

De melkveehouder gaf aan dat dit dier voor het kalven veel zucht had ontwikkeld. Pas na de eerste melkbeurt had hij de wond voor het eerst opgemerkt. Wrijving van de huid in combinatie met vocht waren wellicht de oorzaak van deze huidontsteking aan de ophangband.

Ik adviseerde de melkveehouder om de wond goed droog te houden en zeker niet met water te reinigen. Ik raadde hem ook aan de uier te scheren om het droogblijven te bevorderen. Om de wond te ontsmetten, stelde ik het gebruik van eosinetinctuur voor. Daarnaast gaf ik de veehouder het advies een spray op basis van zink en enzymen te gebruiken. Zink bevordert het herstel van wonden en de enzymen verteren het dode materiaal.

Toen ik enkele weken later op dit bedrijf terugkwam, kwam de tweedekalfskoe ter sprake. De veehouder gaf aan dat de wond bijna volledig hersteld was.

De encyclopedie **Dermatitis van de ophangband**

Dermatitis of huidontsteking aan de uier komt in twee vormen voor. Enerzijds is er de ontsteking van de huid tussen de twee uierhelften, ter hoogte van de ophangband. Anderzijds is er de ontsteking van de huid tussen de achterpoten en de uier. Deze laatste vorm komt vaker voor bij vaarzen of bij oudere dieren met een grotere uier. Zucht bevordert de aandoening.

Er zijn geen specifieke infectieuze oorzaken bekend. Een studie in Amerika toonde aan dat schurftinfecties soms een rol kunnen spelen en dat behandelen van schurft de genezing van uierdermatitis bevordert in sommige gevallen. De wrijving van de huid in combinatie

met vocht zijn twee belangrijke factoren bij het ontstaan van de wond. In erge gevallen gaat de ontsteking dwars door de huid en ontstaan er gaten in het weefseloppervlak. Dieren kunnen er ziek van zijn. Deze natte plek, besmet met allerlei bacteriën, verhoogt de kans op mastitis.

De behandeling bestaat uit het drooghouden van de wond. Reinigen met water is uit den boze omdat zo het vochtige milieu behouden blijft. Ook behandelen met poeders is te vermijden omdat dit wrijvingsletsels bevordert. Eosinetinctuur en sprays of zalven op basis van zink en enzymen bevorderen het genezingsproces. Als preventieve maatregel helpt een goede voeding met gepaste mineralengehalten, onder andere om voor voldoende zinkaanvoer te zorgen en om zucht tegen te gaan. Andere maatregelen zijn het regelmatig scheren van de uiers, een vroegtijdige detectie van wonden en het droog en proper houden van ligboxen en roostervloeren.

